

не се раздвоявайте, не мислете, защо сте сгрѣшили, но изправете погрѣшката си. Има погрѣшки, които трѣбва да се изправятъ още въ момента. Изправянето на тия погрѣшки не тѣрпи никакво отлагане.

„Но най-голѣма отъ тѣхъ е любовъта“. (—13 ст.).—Който има любовъ, той е въ сила да премахне всички мѫчнотии и страдания. Ако и вие имахте любовъ въ себе си, лесно щѣхте да се справите съ дѣжда, съ гърмотевицитет. Не можете ли да се справите, нѣмате любовъ въ сърдцето си. Любовъта подразбира свѣтли мисли и благородни чувства. Ако имате такива мисли и чувства въ себе си, вие ще бѫдете доволни отъ всичко, което ви се дава. Ядете ли, ще бѫдете доволни отъ яденето. Спите ли, ще бѫдете доволни отъ съня си. Правите ли добро, пакъ ще бѫдете доволни. Съ други думи казано: когато човѣкъ мисли, чувствува или предприема нѣщо добро, слѣнцето на неговата душа трѣбва да грѣе така топло и свѣтло, както грѣе физическото слѣнце презъ ясенъ майски денъ. Въ това слѣнце човѣкъ трѣбва да вижда Божествената свѣтлина, която носи условия за растене и развиване на човѣшката душа. Свѣтлитѣ мисли сѫ лжчи отъ свѣтлината на Божественото слѣнце, а добритѣ чувства — лжчи отъ топлината на Божественото слѣнце. Безъ лжчитѣ на това слѣнце човѣкъ не може нито да мисли, нито да чувствува, нито да действува.